

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci *žalobce: J. V., bytem P., proti žalovanému: Ministerstvo práce a sociálních věcí, se sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha 2 (dále jen MPSV), v řízení o žalobě ze dne 12.8.2014 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4.7.2014 č.j. X o průkaz osoby se zdravotním postižením,*

t a k t o :

- I. **Žaloba se z a m í t á .**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Řízení v této projednávané věci je upraveno soudním řádem správním (zákon č. 150/2002 Sb., dále jen *s.ř.s.*) a pro návrh je stanoven termín *žaloba*, účastníci jsou označováni *žalobce* a *žalovaný*. Dle § 4 odst. 1 písm. a) *s.ř.s.* soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy (dále jen *správní orgán*). Podle § 78 odst. 7 *s.ř.s.* soud zamítne žalobu, není-li důvodná. Při přezkoumání napadeného rozhodnutí soud vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (*tj. k datu 4.7.2014*), jak vyplývá z § 75 odst. 1 *s.ř.s.* a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 *věta první s.ř.s.*). Ve věcech sociální péče rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 *s.ř.s.*).

Včasnou žalobou napadl žalobce *rozhodnutí MPSV ze dne 4.7.2014 č.j. X*, jehož kopii připojil, kterým žalovaný dle § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen *správní řád*), zčásti změnil rozhodnutí Úřadu práce České republiky - krajské pobočky v Plzni (dále jen *ÚP*) ze dne 9.4.2014 č.j. X o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením označený symbolem „TP“ takto:

I. Podle ustanovení § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění

pozdějších předpisů, se výše uvedené rozhodnutí zčásti m ě n í tak, že ve výroku rozhodnutí se za slova „ode dne 1.1.2014“ doplňuje: „Doba platnosti posudku trvale. Doba platnosti průkazu osoby se zdravotním postižením je nejvýše 10 let u osob starších 18 let věku“.

II. Podle ustanovení § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., **správní řád**, ve znění pozdějších předpisů, se výše uvedené rozhodnutí ve zbytku potvrzuje.

V žalobě závěrem žalobce navrhl zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 4.7.2014 a vrácení věci žalovanému (požadoval i náhrada nákladů řízení bez specifikace), neboť měl přiznaný průkaz ZTP/P od roku 2003 do roku 2013, kdy skončila jeho platnost a poté mu byl vystaven bez jakéhokoli přezkoumání průkaz ZTP do 22.5.2014, proto přiznání průkazu označeného symbolem TP považuje za nesprávné. Dle něho je rozhodnutí v rozporu se skutkovým stavem, kdy nebylo při posuzování jeho zdravotního omezení odpovídajícím způsobem přihlédnuto ke skutečnému zdravotnímu stavu a schopnostem, což stručně popsal. Posudkový lékař nevzal v úvahu, že jeho stav se oproti stavu v roce 2003 nezlepšil, je trvalý, což dokazují přiložené lékařské zprávy, proto bylo rozhodnutí odpůrce vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu a v rozporu s lékařskými zprávami odborných lékařů (k žalobě byly připojeny i kopie lékařských zpráv, přičemž jedna byla z 8.7.2014).

*V odůvodnění rozhodnutí ze dne 4.7.2014, které je předmětem soudního přezkumu, žalovaný popsal průběh řízení po podání žádosti žalobce dne 30.1.2014 o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením podle zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů (dále jen **zákon**), kdy bylo po vypracování posudku Okresní správou sociálního zabezpečení Plzeň-město (dále jen **OSSZ**) doručeného ÚP dne 3.3.2014 se závěrem, že jde o osobu se středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace včetně osob s poruchou autistického spektra ve smyslu § 34 odst. 2 zákona, jde o zdravotní stav uvedený v odst. 1 písm. j) přílohy č. 4 k vyhlášce č. 388/2011 Sb., vydáno rozhodnutí ÚP dne 9.4.2014 č. j. X, jímž byl přiznán průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „TP“ ode dne 1.1.2014 dle § 34 odst. 1 a 2, § 34a, § 34b a § 35 zákona, které bylo žalobci doručeno dne 15.4.2014. Po včasné odvolání žalobce proti rozhodnutí ze dne 9.4.2014 bylo vyžádáno žalovaným jako odvolacím orgánem posouzení zdravotního stavu žalobce Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí ČR, detašované pracoviště v Plzni (dále jen **PK MPSV či komise**), jež po jednání dne 18.6.2014 vypracovala posudek se stejným závěrem jako OSSZ a tento stav existoval i k datu 1.1.2014 - doba platnosti trvale. Uvedená komise v posudku konstatovala, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce je organický psychosyndrom po kontuzi mozku v roce 2002, je v trvalé péči psychiatrie pro depresivní ladění; je plně orientován, pracovní zařazen v chráněné dílně na 4 hodiny denně; chůze je bez pomůcek a kompenzačních pomůcek, neurologický nález již dlouhodobě stabilní, trvá difusní neurologický nález a paretická chůze vpravo. Rovněž se komise vyjádřila k odvolacím námitkám žalobce, kdy uvedla, že posouzení odpovídá současně platné legislativě; jedná se u něho o psychické postižení s poruchami komunikace a orientace v exteriéru, pokud se týče komunikace, jedná se jen o lehkou dysartrii, je schopen sám dojít do práce a zde pod dohledem pracovat, po neurologické stránce přetrvává po kontuzi mozku dispersní neurologický nález s lehčí paretickou poruchou vlevo, proto nelze posuzovat dle v odvolání uvedeném odstavci 3 písm. m) přílohy č. 4 k vyhlášce č. 388/2011 Sb., neboť se nejedná o psychické postižení se ztrátou duševních kompetencí s neschopností komunikace a orientace. Dále bylo uvedeno, že odvolací orgán shromáždil dostatečné podklady a z provedených důkazů lze mít za prokázané, že bylo provedeno řádné posudkové zhodnocení, když posudek se vypořádal se všemi rozhodujícími skutečnostmi a námitkami uvedenými v odvolání a doložené lékařské zprávy byly posudkově zhodnoceny; posudkový závěr ze dne 18.6.2014*

jako stěžejní důkaz považuje za úplný, objektivní a přesvědčivý. Závěrem žalovaný uvedl, že přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy v rozsahu námitek uvedených v odvolání. Z důvodu doplnění výrokové části rozhodnutí o dobu platnosti posudku a dobu platnosti průkazu osoby se zdravotním postižením ve smyslu § 35 odst. 5 zákona, napadené rozhodnutí z části změnil.

Ve vyjádření k žalobě žalovaný dne 30.10.2014 navrhl zamítnutí žaloby dle § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodné, souhlasil s rozhodnutím ve věci bez nařízení jednání, popsal průběh řízení a zdůraznil, že posudek PK MPSV ze dne 18.6.2014 byl hodnocen jako každý jiný důkaz z hlediska jeho úplnosti a přesvědčivosti, uvedený posudek se srozumitelně a bez vnitřních rozporů vypořádal se všemi rozhodujícími skutečnostmi a námitkami žalobce, všechny doložené lékařské zprávy byly v posudku zohledněny. K žalobě doložená lékařská zpráva MUDr. B. ze dne 8.7.2014 nemohla být posudkově zhodnocena, neboť jednání komise se uskutečnilo dne 18.6.2014. Dále bylo uvedeno, že rozhodnutí ze dne 4.7.2014, které nabylo právní moci dne 7.7.2014, bylo vydáno v souladu s hmotným i procesním právem, když bylo postupováno tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti k naplnění zásady materiální pravdy, a bylo vycházeno z uvedeného posudku PK MPSV, který jako stěžejní důkaz považují za úplný, objektivní a přesvědčivý. Odvoláním napadené rozhodnutí bylo zčásti změněno pouze z důvodu doplnění výrokové části rozhodnutí o dobu platnosti posudku a dobu platnosti průkazu osoby se zdravotním postižením. (Vyjádření bylo následně doručeno žalobci.)

Obsah správního spisu zaslaného soudu žalovaným odpovídá skutečnostem uvedeným v napadeném rozhodnutí i ve vyjádření žalovaného. Ve spisu je mimo jiné založena Žádost žalobce o změnu nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením ze dne 28.1.2014 doručená ÚP dne 30.1.2014, v níž bylo uvedeno, že z důvodu problémů s orientací po úrazu potřebuje nutně doprovod. V posudku OSSZ doručeném ÚP dne 3.3.2014 je popsán toliko zdravotní stav a konstatováno, že jde o zdravotní stav uvedený v odst. 1 písm. j) přílohy č. 4 k vyhlášce č. 388/2011 Sb., ale není uvedeno, jak druh průkazu má být přiznán. Rozhodnutí ÚP ze dne 9.4.2014 č. j. 109507/14/PM bylo žalobci doručeno dne 15.4.2014 a z odvolání žalobce ze dne 22.4.2014 je zřejmé, že požaduje přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením kompetentně dle jeho skutečných schopností a možností, když se samostatně pohybuje jen tam, kde to dobře zná (do zaměstnání), jinak jej vždy doprovází druhá osoba, má poruchy koncentrace pozornosti, i po minimální psychické či fyzické zátěži u něho dochází ke zvýšené únavnosti; také poukázal na to, že od roku 2003 do roku 2013 měl přiznán průkaz ZTP/P a poté s platností do 22.5.2014 mu byl vystaven bez jakéhokoliv přezkoumání průkaz ZTP. Z posudku PK MPSV ze dne 18.6.2014 vyplývá, že jednání žalobce nebyl přítomen, přítomen byl odborný lékař - psychiatr a zhodnoceny i lékařské zprávy připojené k odvolání i zaslané komisi se závěrem shora uvedeným. Napadené rozhodnutí ze dne 4.7.2014 bylo žalobci doručeno dle založené doručky dne 7.7.2014.

Následně žalobce v podání ze dne 26.11.2014 setrval na podané žalobě s tím, že nadále vidí velký prostor mezi posudkem OSSZ, PK MPSV i vyjádření žalované k žalobnímu návrhu a jeho skutečným zdravotním stavem a možnostmi, proto nemůže souhlasit s tím, že je osobou se středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace a požadoval, aby byla vzata v potaz lékařská zpráva MUDr. B. ze dne 8.7.2014 přiložená k žalobě, která nebyla zhodnocena PK MPSV.

Poté žalovaný dne 17.12.2014 v reakci na podání žalobce ze dne 26.11.2014 setrval na svém původním vyjádření ze dne 30.10.2014 s odkazem na posudek PK MPSV; dále bylo

uvedeno, že lékařskou zprávu ze dne 8. 7. 2014 nelze v soudním řízení použít, neboť tato byla vyhotovena až po vydání správního rozhodnutí druhého stupně a soudnímu přezkumu podléhá toliko skutkový stav do vydání správního rozhodnutí.

Žalobce v podání ze dne 21.1.2015 setrval na svém přesvědčení vyjádřeném v žalobě a shora citovaných podáních, zejména nesouhlasil s tím, že žalovaná uvedla, že je plně orientován, což dokládají předložené lékařské zprávy včetně přiložené zprávy MUDr. B. (ze dne 20.1.2015).

Žalovaný dne 10.2.2015 setrval na předešlých vyjádřeních s tím, že má za to, že žalobce je plně orientován v místě a čase.

V této věci rozhodl soud o věci samé bez jednání (§ 51 odst. 1 s.ř.s.), protože oba účastníci projevíli s takovým postupem výslovný souhlas (*žalobce dne 26.11.2014*).

Podle § 3 *správního řádu* (zákon č. 500/2004 Sb.), postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s dalšími základními zásadami správního řízení. Správní orgány jsou v souladu s § 68 odst. 3 *správního řádu* povinny v odůvodnění rozhodnutí uvést důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se řídily při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se vypořádaly s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.

Podmínky nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením jsou stanoveny v § 34 *zákona ve znění platném k rozhodnému datu*, když dle *odst. 1* má nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením osoba starší 1 roku s tělesným, smyslovým nebo duševním postižením charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, které podstatně omezuje její schopnost pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra. Dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav se posuzuje podle § 9 odst. 3.

Dle *odst. 2* má nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „TP“ (průkaz TP) osoba se středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra. Středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna samostatné pohyblivosti v domácím prostředí, v exteriéru je schopna chůze se sníženým dosahem a má problémy při chůzi okolo překážek a na nerovném terénu. Středně těžkým funkčním postižením orientace se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna spolehlivé orientace v domácím prostředí a zhoršenou schopnost orientace má jen v exteriéru.

V *odst. 3* je stanoveno, že nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „ZTP“ (průkaz ZTP) má osoba s těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra. Těžkým funkčním postižením pohyblivosti se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna samostatné pohyblivosti v domácím prostředí a v exteriéru je schopna chůze se značnými obtížemi a jen na krátké vzdálenosti. Těžkým funkčním postižením orientace se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna spolehlivé orientace v domácím prostředí a v exteriéru má značné obtíže.

Podle *odst. 4* nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „ZTP/P“ (průkaz ZTP/P) má osoba se zvláště těžkým funkčním postižením nebo úplným postižením pohyblivosti nebo orientace s potřebou průvodce, včetně osob s poruchou autistického spektra. Zvláště těžkým funkčním postižením pohyblivosti a úplným postižením

pohyblivosti se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna chůze v domácím prostředí se značnými obtížemi, popřípadě není schopna chůze, v exteriéru není schopna samostatné chůze a pohyb je možný zpravidla jen na invalidním vozíku. Zvlášť těžkým funkčním postižením orientace a úplným postižením orientace se rozumí stav, kdy osoba při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu není schopna samostatné orientace v exteriéru.

Podle § 34b odst. 1 písm. a) – c) a odst. 2 zákona při posuzování schopnosti pohyblivosti a orientace pro účely přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením se hodnotí a) zdravotní stav a funkční schopnosti fyzické osoby,

b) zda jde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav,

c) zda jde o podstatné omezení schopnosti pohyblivosti nebo orientace a závažnost funkčního postižení.

Prováděcí právní předpis stanoví, které zdravotní stavy lze považovat za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace.

Vyhláška č. 388/2014 Sb., o provedení některých ustanovení zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, stanoví v § 2b, že zdravotní stavy, které lze považovat za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace pro účely přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením, jsou uvedeny v příloze č. 4 k této vyhlášce:

1. Zdravotní stavy, které lze považovat za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace pro účely přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením /písm. j) – *psychické postižení s opakujícími se poruchami komunikace a orientace v exteriéru včetně vysoce funkčního typu autismu*/;

2. Za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace na úrovni těžkého funkčního postižení pohyblivosti a orientace lze považovat tyto zdravotní stavy: písm. a) – n);

3. Za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace na úrovni zvlášť těžkého funkčního postižení nebo úplného postižení pohyblivosti a orientace lze považovat tyto zdravotní stavy: písm. a) – n).

V této věci se podanou žalobou domáhal žalobce zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného z důvodů v ní uvedených. Soud pak shledal z níže uvedených důvodů, že napadené rozhodnutí ze dne 4.7.2014 nesplňuje podmínky pro jeho zrušení zejména proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, nevyžaduje zásadní doplnění, žalovaný se vypořádal na podkladě posudku PK MPSV se všemi námitkami žalobce v potřebném rozsahu, přičemž žádnou z nich neuznal důvodnou. Ani soud neshledal žádnou z uplatněných žalobních námitek důvodnou, jelikož žalobce, na němž spočívá důkazní břemeno, považoval hodnocení a rozhodnutí za nesprávné zejména proto, že do roku 2013 měl přiznaný průkaz ZTP/P a poté bez jakéhokoliv přezkoumání průkaz ZTP s platností do 22.5.2014 a také, že dle něho se jedná o podstatné omezení schopnosti orientace na úrovni zvlášť těžkého funkčního postižení (dle odst. 3 písm. m) přílohy č. 4 k vyhlášce č. 388/2011 Sb. ve znění platném od 1.1.2014), tedy nikoli středně těžké funkční postižení orientace. Na podporu svého tvrzení žalobce k žalobě připojil shora uvedenou lékařskou zprávu ze dne 8.7.2014 a poté ještě i ze dne 20.1.2015. Z posudku PK MPSV je však zcela zřejmé, že bylo postupováno v souladu s příslušnou Přílohou č. 4 vyhlášky č. 388/2014 Sb., kdy v komisi byly zhodnoceny všechny lékařské zprávy (tedy i připojené žalobcem k odvolání či jím předložené), z nichž vyplývá, že u žalobce se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je organický psychosyndrom po kontusi mozku v roce 2002, je v trvalé péči psychiatrie pro depresivní ladění, plně orientován (tento údaj je uveden ve zprávě praktického lékaře ze dne 18.6.2013). Uvedená komise se shodla s posouzením lékařem

OSSZ, že zjištěný zdravotní stav odpovídá zdravotnímu stavu uvedenému v odst. 1 písm. j) přílohy č. 4 k vyhlášce č. 388/2011 ve znění platném od 1.1.2014, což odpovídá současně platné legislativě, když u žalobce se jedná o psychické postižení s poruchami komunikace a orientace v exteriéru a pokud se týče komunikace, jedná se jen o lehkou dysartrii, je schopen sám dojít do práce a zde pod dohledem pracovat, po neurologické stránce přetrvává po kontusi mozku dispersní neurologický nález s lehčí paretickou poruchou vlevo, proto nelze posuzovat dle v odvolání uvedeném odstavci 3 písm. m), neboť se nejedná o psychické postižení se ztrátou duševních kompetencí s neschopností komunikace a orientace. Soud připomíná, že neznamena, že rozhodnutí správního orgánu je nesprávné či v rozporu s příslušnými předpisy, není-li vyhověno žadateli o průkaz s označením ZTP/P či ZTP, u něhož byl konstatován dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav jako v této věci.

K námitce žalobce, že do roku 2013 měl přiznaný průkaz ZTP/P a poté do 22.5.2014 průkaz ZTP, soud zejména připomíná, že *v mezidobí došlo od 1.1.2014 ke změně příslušného § 34 zákona* a to zákonem č. 313/2013 Sb., když do té doby *dle § 34 odst. 4 zákona* průkaz ZTP náležel osobám, které jsou podle zákona o sociálních službách považovány pro účely příspěvku na péči za osoby závislé na pomoci jiné osoby ve stupni II (*středně těžká závislost*), a osobám starším 18 let, které nejsou schopny zvládat základní životní potřeby v oblasti mobility nebo orientace z důvodu úplné nebo praktické hluchoty; *dle odst. 5* téhož zákona průkaz ZTP/P náležel osobám, které jsou podle zákona o sociálních službách považovány pro účely příspěvku na péči za osoby závislé na pomoci jiné osoby ve stupni III (*těžká závislost*) nebo stupni IV (*úplná závislost*), a osobám, u kterých bylo pro účely příspěvku na mobilitu zjištěno, že nejsou schopny zvládat základní životní potřeby v oblasti mobility nebo orientace, s výjimkou osob uvedených v odstavci 4. Naproti tomu k rozhodnému datu, tj. 4.7.2014 platilo, že se musí jednat o osobu s těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra pro průkaz označený ZTP a pro průkaz označený ZTP/P se musí jednat o osobu se zvláště těžkým funkčním postižením nebo úplným postižením pohyblivosti nebo orientace s potřebou průvodce, včetně osob s poruchou autistického spektra (*viz citace shora*), což nebylo zjištěno u žalobce, tudíž mu nemohlo být vyhověno, jelikož nesplňoval zákonem stanovené podmínky pro přiznání průkazu označeného ZTP či ZTP/P, i když je přesvědčen o opaku. Rovněž soud považuje za vhodné zmínit, že zdravotní stav posuzují posudkoví lékaři či posudková komise za přítomnosti odborného lékaře z oboru dle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žadatele a teprve podle výsledku posouzení poté správní orgány rozhodnou o předmětné dávce dle příslušných ustanovení zákona.

Napadené rozhodnutí žalovaného je plně v souladu s § 68 správního řádu (*náležitosti rozhodnutí*), kdy v odst. 3 je stanoveno, že v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí, což bylo splněno. Žalobce sice nebyl přítomen posouzení jeho zdravotního stavu na OSSZ ani u komise, kdy bylo vycházeno z dostatečné dokumentace a před vydáním rozhodnutí ÚP i žalovaného měl možnost seznámit se s podklady pro rozhodnutí, případně předložit další lékařské zprávy či namítat neúplnost podkladů, navrhnout jejich doplnění atd., avšak této možnosti využil v tom směru, že po podání odvolání zaslal dne 23.5.2014 další lékařské zprávy; lékař OSSZ i PK MPSV zhodnotili všechny předložené lékařské zprávy, jak vyplývá ze založených posudků, tudíž skutkový stav byl zjištěn dostatečně. Soud neshledal důvod k provedení žádných důkazů, přičemž žalobcem předložené lékařské zprávy z doby po vydání napadeného rozhodnutí, tj. po datu 4.7.2014, nelze v tomto řízení zohlednit, jelikož pro soud

je rozhodující skutkový a právní stav, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (tj. k datu 4.7.2014), jak vyplývá z § 75 odst. 1 s.ř.s.

K závěrům, zda důkazy jsou úplné a přesvědčivé, rozhodující správní orgán může dospět jen tehdy, jestliže se komise vypořádá se všemi rozhodujícími skutečnostmi, zejména s těmi, které namítá účastník, o jehož žádost se jedná. Posudek o zdravotním stavu musí obsahovat nezbytné náležitosti, resp. náležitosti odůvodnění posudkového závěru musí být takové, aby byla splněna zásada skutkového zjištění věci a jeho závěr byl přesvědčivý a srozumitelný pro účastníka i správní orgán a ze všech těchto hledisek je rozhodující správní orgán povinen při posuzování věci posudek PK MPSV vyhodnotit. Zdejší soud proto na základě všech zjištěných skutečností dospěl k závěru, že posudek PK MPSV v testu úplnosti, objektivnosti a přesvědčivosti i správnosti, obstál, když výsledek posudkového hodnocení je srozumitelný pro rozhodovací správní orgán i pro žalobce, byť s ním nesouhlasí.

Ze všech těchto důvodů dospěl zdejší soud k závěru, že žaloba žalobce ze dne 12.8.2014 není důvodná, když žalovaný se vypořádal dostatečným způsobem na základě posudku PK MPSV s jeho námitkami proti předcházejícímu rozhodnutí ÚP; ani soud neshledal důvod ke zrušení napadeného rozhodnutí, neboť rozhodnutí je přezkoumatelné, žalovaný rozhodl v souladu s platnou právní úpravou, proto soud žalobu žalobce zamítl ve smyslu § 78 odst. 7 s.ř.s. shora citovaného (výrok I. rozsudku). Zároveň se soud omlouvá za délku řízení způsobenou objektivními skutečnostmi. Bez ohledu na výsledek tohoto řízení má žalobce možnost podat opakovaně žádost o předmětný průkaz označený symbolem ZTP či ZTP/P, nebude-li vyhověno žádosti či případnému odvolání proti rozhodnutí o nepřiznání.

Žalobce ve věci neměl úspěch a správní orgán ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (výrok II. rozsudku).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 16. prosince 2015

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně